

øvrige Danmark —, det er altsaa ikke blot det egentlige Danmark, det gælder om at komme til Hjælp ved den her foreslaaede Lovgivning, men ogsaa Færøerne. Ogsaa Færøerne er ude i en meget alvorlig Krise, ogsaa dér vil en saadan Lovgivning kunne bringe den nødvendige Hjælp, og dette gælder baade Fiskeriet og den til Fiskeriet knyttede Industri. Det er sikkert ikke Regeringen ubekendt, at der netop i denne Tid hersker en forfærdelig Tilstand paa disse Øer, en Tilstand, der rammer baade selvstændige Medlemmer af Samfundet og Lønarbejdere, og at der dér hersker en Trang til Hjelpeforanstaltninger, der utvivlsomt er endnu større, end den er i den øvrige Del af Landet. Ogsaa de store Planer, jeg nu og da har set offentlig omtalt, om et Havfiskeri, hvorved der vil kunne skaffes megen Beskæftigelse for danske Borgere, vil man være i Stand til at understøtte gennem de Lovgivningsforanstaltninger, jeg herved har den Ære at foreslaa.

Endelig maa jeg fremhæve, at jeg ogsaa mener at være nøje i Overensstemmelse med et Vælgerønske, naar dette Lovforslag forelægges, thi det Kriseforslag, som den forrige Regering efter Sigende faldt paa, fik jo ved Valgene 28 000 nye Stemmer, 28 000 Stemmers Fremgang. Ogsaa andre Vælgere end de, der sluttede sig til Socialdemokratiet, er utvivlsomt klare over, at det i denne alvorlige Situation gælder, at noget maa foretages, at det er paakrævet at skride til Hjelpeforanstaltninger, saaledes at den fuldkomne uholdbare Tilstand, vi nu lever under, snarest muligt kan blive mildnet væsentligt. Det er forstaaeligt, at man i de arbejdsløses Kreds med største Bekymring har set, at Tiden gaar, uden at der skrives til nogen Art af Foranstaltninger, og at de Planer, om hvilke man har faaet — maaske forkerte, det ved jeg ikke, men i hvert Fald har faaet — visse Oplysninger i Pressen, som alt sagt ikke gaar ud paa at skaffe Arbejde, men paa at forøge Arbejdsløsheden. Det er en Selvfølge, at man i de arbejdsløses Kreds ser med megen Bekymring paa en saadan Udvikling og med megen Bekymring har følt den Stilstand, der har sænket sig over de store Krise- og Arbejdsløshedsproblemer fra det Øjeblik, Venstre havde naaet sit private Maal at overtage Regeringen. Den uhyggelige Arbejdsløshed, der hersker, er, som saa ofte fremhævet, en Ulykke for Hjemmene og en Ulykke for Landet, og vort Ønske er, at der bliver foretaget noget derimod, og vi slutter os i høj Grad til Statsministerens bekendte Ord: Ikke Ord, men Hand-

ling, det er Handlinger, Befolkningen venter paa, og da Statsministeren har kundgjort for de arbejdsløse, at der ikke fra Regeringens Side kan ventes Handlinger, har vi ad denne Vej søgt at faa Rigsdagen i Tale, og jeg anbefaler hermed det forelagte Lovforslag om Støtte til Erhvervslivet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fisker har derefter Ordet for at forelægge det ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fisker): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Omlægning af Skat til Kommunerne i Skatteaaret 1927—28. Naar vi har ment at burde fremsætte et Forslag som dette, skyldes det Erkendelsen af, at en Række Landkommuner ved den forestaaende Skatteligning vil komme til at staa overfor meget store Vanskeligheder. Det kan allerede nu forudses, at de skattepligtige Indtægter som Følge af Erhvervskrisen og alle dens mange vidtforgrænedte Virkninger vil gaa meget betydeligt ned, men det er tillige en Kendsgerning, at Kommunerne endnu ikke har formaaet at nedbringe Udgifterne væsentligt, og Følgen heraf vil altsaa blive, at de kommunale Skatteprocenter ved den forestaaende Ligning vil gaa stærkt i Vejret, og de tilbageværende skattepligtige Indkomster vil derved faa en Forøgelse i Skattebyrden, som for manges Vedkommende vil blive større, end de er i Stand til at svare til, hvis man ikke anviser Kommunerne andre Skattekilder end dem, de i Øjeblikket er henviset til, og det er dette, Lovforslaget tilsigter. Det indeholder Bestemmelse om, at de Kommuner, der ved den forestaaende Skatteligning vil faa en Skatteprocent, der overstiger Skatteprocenten for indeværende Skatteaar med mere end 5 pCt., skal omlægge Skatten saaledes, at der til Lettelse af Indkomstskatten udskrives en særlig Formueafgift, som skal udredes som en Tillægsafgift til Formueskatten til Staten og opkræves hos alle Formueskatteydere med en fælles Procent af det Beløb, der svares i Formueskat til Staten. Jeg tror, at man ved at gennemføre en Lovgivning som denne vil imødekomme en Trang, der er til Stede i store Dele af Befolkningen. Under Hensyn til de vanskelige Vilkaar, som store Befolkningsdele lever under og i ganske særlig Grad Arbejderklassen og de smaa Jordbrugere, synes det os at være rimeligt, at For-